

**Prepis
zvukovej nahrávky**

Tento dokument obsahuje automaticky generovaný prepis
zvukovej nahrávky, zaznamenanej počas zasadnutia
Súdnej rady Slovenskej republiky.

Prepis bol vytvorený pomocou špecializovaného softvéru na rozpoznávanie
reči. Napriek vysokej presnosti tejto technológie sa v texte môžu vyskytnúť
drobné nepresnosti alebo chyby.

Uvedený prepis slúži výlučne na informačné účely a nenahrádza oficiálnu
zápisnicu a zvukový záznam zo zasadnutia Súdnej rady Slovenskej republiky.

Rečník 10

Pokračujeme v prerušenom zasadnutí deviatom Súdnej rady Slovenskej republiky. V roku 2025. Napriek tomu, že som ohlásila, že budeme pokračovať 12. 4. 5, rešpektujem, že sa tu vzbúrili členovia Súdnej rady a trvali na tom, že ešte stihneme, čo som rada, takže pokračujeme bodom 5, a to je schválenie stanoviska k etickej dileme vzťahu sudcu a novinára s tým, že aktuálne sa zasadacej miestnosti nenachádza. Členka Súdnej rady Zuzana Čížová. Tento bod programu som predložila v nadväznosti na návrh stanoviska členov stále etickej komisie Súdnej rady Slovenskej republiky k etickej dileme vzťahu sudcu a novinár. Súdna rada Slovenskej republiky uznesením číslo 355 z roku 2023 zo dňa 21. Septembra 2023 postúpila stále etickej komisii podanie sudcov Maroša Feketeho, Adama Hradského, ktoré bolo doručené Súdnej rade 18. Septembra 2023 a označené ako žiadosť a zaobranie sa etickej dilemy vzťahu sudcu a novinár ako podnetu na odpovedanie otázky sudcovskej etiky vo vzťahu k médiám a novinárom, výstup stále etickej komisie máte v podkladoch a zároveň práve vám bolo rozdane aj vo vytlačenej podobe pre ľahšiu orientáciu a odovzdávam teraz slovo predsedníčke stále etickej komisie dane Jelinkovej Dudzíkovej.

Rečník 1

Ďakujem za slovo. Úvodom by som chcela uviesť, že v danom prípade podnecovatelia, ich identita bola uvedená v uznesení Súdnej rady z 18. Septembra 2023 a čiže z toho dôvodu sú tam uvedení plným menom a priezviskom, pretože v niektorých prípadoch, keď nám je podnet doručený a nemáme súhlas na zverejnenie osobných údajov, tak tam dávame nejaké proste iniciály. Čiže to je toľko. Na úvod táto etická dilema, ako prvé musím povedať, že ju spravodajcoval pán doktor Farkaš, ktorý k tomu vypracoval rešerš. Čiže touto cestou by som musela ešte dodatočne za toto poďakovať. My stále, etická komisia, sme na tom pracovali dlhšie obdobie, vzhľadom na to, že bolo tam potrebné zvážiť viaceré aspekty, ak nebudem čítať, ako bola vymedzená etická dilema, v podstate tak, ako je uvedené na prvej strane, táto situácia vznikla v nadväznosti na praktické nejaké udalosti, ktoré sa stali v auguste 23 a na pozadí vlastne zverejneného vzťahu magisterky Pamely Záleskej a sudkyne Špecializovaného trestného súdu a pani Moniky Tódovej, redaktorky Denníka N.

V nadväznosti na to aj realizovanie zasadnutia Súdnej rady 15. Augusta 2023, ktoré som si opätovne vypočula pri spracovávaní odpovede na túto etickú dilemu, aby sme sa teda vrátili do vzniknutých otázok alebo teda do toho kontextu, na tomto pozadí vlastne sa dvaja sudcovia pýtajú v zásade, ako má sudca postupovať, pokiaľ má vzťah blízky s novinárom. V čl. 2. Vidíte východiská? Tam v podstate sme sa snažili zhrnúť všetko, čo k dosiaľ bolo k danej téme publikované, zverejnené a t. d. je potrebné povedať, že táto téma nie je úplne nová, nerezonuje, nevznikla ani včera, ani predvčerom, napr. už Súdna rada v roku 2018 prijala výklad čl. 3 ods. 1 zásad sudcovskej etiky, taktiež aj poradná rada európskych sudcov ešte v roku 2002. Londýnska deklarácia o sudcovskej etike v roku 2010, bangalórske zásady správania sudcov a aj správa osobitného spravodajcu z roku 2019. Čiže ak by nejaký sudca mal prísť k etickej dileme, že sa jeho vzťah s novinárom stal bližší, či už po emocionálnej, ekonomickej alebo akejkoľvek inej stránke, tak keby veľmi chcel a keby sa chcel touto témou zaoberať, tak v podstate tieto podklady sú už dlhodobejšie a vedel by sa nejakým spôsobom orientovať, čo má a čo nemá, resp. čo to obnáša alebo aká je

tam miera rizikovosti alebo kde sú, poviem to tak, nejaké ako nášľapné míny alebo také, také situácie, ktorú môžu byť problematické?

Odpoveď na etickú dilemu sa začína teda čl. 3 na strane 3, kde v podstate ten úvod, ten prvý úvodný odsek patrí takej všeobecnej, všeobecnému vyhláseniu vo vzťahu k lojalite dodržiavať etické povinnosti a že táto povinná, teda, že táto povinnosť vyplývajúca zo sudcovského povolania nie je prenositeľná, t. zn. že sudca sa nemôže zbaviť plnenia etických povinností tým, že povie, že niekto iný ich splní. Za neho na strane 4. Ak si všimnete, tam by som chcela dať do, do pozornosti odsek, ktorý hovorí o samoregulácii, samoregulácia v súvislosti s potrebou prijatia obmedzení týkajúci sa vzťahu sudcu a novinára môže mať viaceré roviny, tento odsek je v podstate výsledkom práce stálej etickej komisie, kde sa stala etická komisia, snažila podchytiť, že v čom spočíva to, to rizikovosť tohto vzťahu, resp. kde môže nastať, kde môže nastať z etického pohľadu nejaký problém? Čiže nielen dôvodné pochybnosti vo verejnosti o nestrannom, prípadne aj nezávislom výkone sudcovskej funkcie, ale je tu jednostranné alebo aj obojstranné prospechárstvo z tohto vzťahu vyplývajúce ako riziko, pretože môže tam byť nejaký obojstranný vzťah, kde jednoducho ten novinár nebude informovať objektívne a bude vlastne ovplyvnený blízkosťou tohto vzťahu.

Európsky súd pre ľudské práva. Tá druhá časť na strane 4, tam v podstate sme to dali do pozornosti ako nejaké teda všeobecné pravidlo, tam nie sú naše myšlienky, ani nejaké závery. Poukázali sme aj na rozhodovaciu činnosť Európskeho súdu pre ľudské práva. A na strane 5 vlastne od strany 5 až do strany 6 sú naše myšlienky a sú naše, sú naše nejaké návrhy, stanoviská, kde sa zaoberáme tým, aká je úloha médiá, úloha médií a novinárov, že teda prinášať informácie verejnosti, že je to osoba verejne činná, že je vlastne, môže byť potencionálne mienkotvorná, pokiaľ informuje v mediálne sledovaných exponovaných kauzách, môže v podstate pracovať aj pracuje s emocionalitou alebo s nejakou snahou o zvýšenie čítanosti a môže vzbudiť dojem zainteresovania na konkrétnom výsledku jednotlivých súdnych konaní, pokiaľ sa takýto spôsob informovania týka aj fungovania súdnictva a výsledkov súdnych konaní, tak samozrejme, že takýto spôsob informovania, ktorý môže byť skratkovitý a nie teda celkom objektívny, vyvážený, založený na faktoch, nielenže deformuje právne povedomie verejnosti, ale môže potencionálne vyvolať neprimerane, či už negatívne alebo pozitívne reakcie voči procesným stranám, svedkom alebo sudcom, tá pasáž, sudca by mal odraziť svojich rodinných príslušníkov od toho, aby sa zapájali do aktivít, ktoré by mohli dôvodne vyvolať dojem zneužívania sudcovského postavenia. Tá súvisí práve s rozsudkom Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý tam na vrchnej strane vlastne. Citujeme.

Taktiež sme sa zamerali na to, aby sme vlastne vysvetlili, v čom je problém. Vzťah priateľský a vzťah vyššej intenzity ako priateľstvo tým, že je to emocionálny vzťah založený na dôvere, vzájomnej pomoci, tolerancii, porozumení, na účasti na spoločnom duševnom vzdelaní hodnôt. Toto je tiež vlastne prevzaté aj z judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Takže prečo je to problém, keď verejnosť vie a verejnosť vie, keď je emocionálny vzťah hlbšieho charakteru, o ktorom či už verejnosť vie alebo nevie, tak je tu istý predpoklad, že dvaja ľudia sa navzájom, aj keď teda podvedome, môžu nejakým spôsobom ovplyvňovať, aby konali viac menej v nejakej zhode, čiže tuto je vysvetlenie, prečo vzťah priateľský

a vzťah vyššej intenzity ako priateľstvo je teda aj ako problém. No a teraz sa dostávame k tomu, že aké opatrenia by mal sudca urobiť, aby nevzniklo ani len zdanie, že jeho profesionálny úsudok môže byť čo i len podvedome ovplyvnený nadštandardným emocionálnym vzťahom s novinárom.

Preto musí prijať opatrenia nielen v záujme ochrany hodnôt, nezávislosti a nestrannosti, ale aby vzniklo aj zabránenie toho dojmu, že je tam nejaké prospechárstvo, či už pre jednu, pre druhú alebo pre obe strany. Tento návrh uznesenia, teda, resp. nasledujúce 2 odseky sme predniesli ako návrh uznesenia na zdravie. Ja, doktor Šamko, pani predsedníčka, aj pani predsedníčka, podpredsedníčka, ešte v tom období v roku 2013, ale pre nedostatok podpory zo strany nesudcovských členov Súdnej rady neboli prijaté vlastne tieto naše vyhlásenia alebo návrh uznesenia vo vzťahu k povinnostiam sudcu, čiže tam v podstate sme zotrvali na tom stanovisku, ktorý sme predniesli aj v lete 2013. A ak sa dostávame teda k záveru, posledné 2 odseky, tam je teda odpoveď na otázku, že čo by mal takýto sudca robiť v prípade, že sa takýto bližší vzťah k nejakej citovej ekonomickej závislosti alebo ja neviem, sociálnej, u neho vyvinie teda s novinárom a predmetom novinárskej činnosti je práve informovanie o, ja neviem, právnom štáte, o kauzách o súdnictva a t.ď. že čo by mal takýto sudca robiť? Tak odporúčanie a návrh stanoviska stále etickej komisie je, aby bez odkladu zabezpečil zverejnenie informácie o tom, že teda ich vzťah novinára a sudcu nie je len profesionálny a aby si splnil túto povinnosť, prípadne aj prostredníctvom hovorca súdu a v rámci opatrnosti je vhodné o charaktere vzťahu s novinárom informovať aj predsedu súdu, na ktorom sudca pôsobí. Pričom navrhujeme prijatie tohto stanoviska vo vzťahu k novinárovi, ktorý teda píše nielen o sudcovi, ale aj o súde, na ktorom uvedený sudca pôsobí, takže to je všetko.

Rečník 10

Ďakujem, otváram rozpravu. Peter Bebej.

Rečník 12

Ďakujem za slovo. Pokiaľ ide o to stanovisko, ja osobne mám výhrady akurát k poslednému odseku, kde už sa upravuje konkrétne, čo by mal alebo prípadne novinár robiť, ja by som práve rozlišoval situáciu, kedy by novinár v blízkom vzťahu so sudcom písal o sudcovi alebo kauzách prejednávaných týmto sudcom a kedy by sa vyjadroval alebo písal o iných sudcoch a iných kauzách. Pokiaľ ide o tú prvú situáciu, môj názor je taký, že dotyčný novinár by nemal vôbec písať o sudcovi a o jeho kauzách, ktorými, s ktorými v blízkom príbuzenskom vzťahu alebo partnerskom alebo akom inom a takom prípade. My to ale tomu novinárovi zakázať nemôžeme, to by mal opravovať novinárstvo, ale čo by mal? Môžeme stanoviť, čo by mal urobiť sudca a ten sudca by mal spraviť to, prosím ťa, nepíš o mne a o mojich kauzách a ak by si ma chcel, napriek tomu, čo ti vravím o mne písať, tak napíš, v akom sme.

Čiže toto by som videl ako nejaký regulatív vo vzťahu k tomu, k tejto situácii, lebo je tu objektívne riziko, že síce môže byť ten článok neutrálny, ale je tu vysoké riziko, že to bude článok PR charakteru, ódy alebo selanky na toho sudcu a spôsobí jeho práce súd, by som tam nezahrňoval ani iné súdy, lebo potom by sme sa dostali na nejakú tenkú hranicu, lebo potom už by sme to nemohli premostiť. Ani o iných súdoch v danej agende alebo aj v iných

agendách by nemal písať, však tí ľudia môžu byť účastníkmi konania na viacerých súdoch aj iných druhoch agend. Ten sudca, ktorý je v blízkom príbuzenskom pomere s novinárom. Môže na základe vykonaných dôkazov určitému človeku napísať tak, ako je a ten človek si to vyhodnotí. Je proti mne zaujatý, vyplýva z toho, že som chrapúň alebo niečo také, hoci ho objektívne zhodnotil na základe vykonaných dôkazov.

A kto potom bude hodnotiť ten subjektívny dojem, že vlastne takto sa cíti, hoci aj ten novinár ho o ňom pravil písať na základe toho, čo mal k dispozícii a ako sa kauza vyvrbila a aj ten sudca, predpokladám, že rozhodol na základe logického vyhodnotenia dôkazov, takže vrátim sa k tomu úvodu, rozlišoval by som tieto 2 situácie, prvú situáciu by som reguloval, len čo by mal ten sudca robiť. Novinárov nech si riešia novinárske organizácie a indikát novinárov a ich etické kódexy a z toho pohľadu, čo by mal sudca robiť, ešte raz to zhrniem, napísať, prosím ťa, nepíš o mne a u mojich kauzách, ak napíšeš, tak napíš, ako sme v, ako sme medzi sebe.

Rečník 10

Ďakujem, faktická poznámka. Ja. A potom ešte v ružine pôjdem od konca. O inom súde tu reč nie je, tu je priamy súvis s tým konkrétnym sudcom. A máme tam tohto súdu alebo agendy tohto súdu a ja osobne tam problém vidím, pretože ak novinár napíše alebo konkrétne hovorí o jednom konkrétnom súde, na ktorom pracuje, nazvime to jeho sesternica, aby sme neboli nejak úzko zameraný tak a hovorí o tom súde pri kauzách, ktoré sa trestných kauzách napr. alebo ak je to civilné, civilné kauzy, že tento súd je super, tak zároveň vytvára dojem u čitateľa, že každý, kto na tomto súde pracuje, je super a tým pádom už tam je to ten minimálne otáznik a to, že on subjektívne môže mať pocit, že je objektívny, tak to je práve ten problém, že on to nevie vyhodnotiť, či je objektívny. A nebudeme ex post po štyroch rokoch hovoriť, že, že ale veď on mal pravdu, on bol objektívny, ako tá kauza po štyroch rokoch dopadla, pretože tá kauza alebo ten jeho článok vytvára dojem v tom čase, kedy je napísaný a ten displejmer, teda to na záver článku, že by tam malo byť, že ten sudca, o ktorom sa píše alebo sudca na tomto súde, ktorý sa prezentuje ako fantastický a neomylný súd, že to tam absentuje, no ale ono je to, je to práve o tom, že ak sa ten vzťah zatajuje a nikto o ňom nevie a keď aj vypláva na povrch, stále sa bagatelizuje a tvrdí sa, že už je to vyriešené, tak tí čitatelia nemajú mať odkiaľ o tom vedomosť, a preto mi kladieme dôraz na toho sudcu, čo má vyžadovať od toho bratranca, súrodenca, partnera, manžela?

Pretože ako rozumiem blízke osoby, ale chcem konkretizovať niektoré tie vzťahy, že ono to, ono to je dôležité, aby v tej chvíli sa vedelo a na tom má trvať sudca? My to nevieme dotlačiť k tomu novinára, Tomáš, pravdu, ale my sa tu bavíme o sudcovi a keď to sudca popiera, tak ten novinár to robiť nebude. Aj šéf Pružinec.

Rečník 6

Ďakujem. K tvrdeniu Peťa Bebeja o tom, jak by mal sudca teda konať v prípade, ak by mal vzťah, blízky vzťah s novinárom a ako sme sa dozvedeli niekedy v júli 2023 z rozhovoru bývalého predsedu Súdnej rady pána Mazáka, že vlastne čo sa všetci čudujú? Veď pani Záleská a pani Tódová tvoria rodinu. Zároveň by som chcela pripomenúť, že vtedy na tom zasadnutí 15. Augusta 23 aj odznelo z úst, už si nepamätám, ktorého člena Súdnej rady, že traja členovia Súdnej rady o tomto rodinnom vzťahu pani Záleskej a Tódovej vedeli

a napriek tomu, že pani Záleská bola vypočúvaná opakovane v roku 2023 a Dana Jelinková, aj ja, sme sa aj vo februári na zasadnutí Súdnej rady práve prijali, pýtali na ten kontext jej rozhodovacej činnosti a okamžitých článkov pani Tódovej tak zahmlievala priamo, neodpovedala, manipulovala svoje odpovede a musím sa priznať, že my s danou sme jej na to v podstate skočili a nič sme sa vlastne nedozvedeli.

Ja by som chcela zároveň pripomenúť, že mali sme tu podnet A K Škubla, ktorá namietala zaujatosť pani Záleskej práve z dôvodu, ktorá rozhodovala, Škubla za Advokátska kancelária Škubla zastupovala Ing. Haščáka, ktorá namietala práve zaujatosť pani Záleskej z dôvodu, že pani Tódová 5. 12. 2020 po tom, ako bolo rozhodnuté o tom, že ide do väzby, napísala v skorých ranných hodinách, napriek tomu, že ide o verejné zasadnutie, verejné zasadnutie, napísala, že pani sudkyňa jej pripravila predčasné Vianoce 5. Decembra 2020 a je úplne jasné, ako mala rozhodnúť, ako musela rozhodnúť a keby aj rozhodla ináč, Najvyšší súd jej to určite zruší. Ešte posledné a vieme, že asi napísala pani Tódová asi 40 článkov o pánovi Kováčikovi, o ktorom tiež rozhodovala sudkyňa Záleská v kontexte Tódova Záleská.

Rečník 10

Faktická poznámka, Dana Jelinková.

Rečník 1

Ja budem reagovať na Peťa Bebeja. Ten aktívny prístup sudcu, že teda nedá sa to vyriešiť pohovorom s tou blízkou osobou, sme práve chceli odôvodniť tým, že sme poukázali na tie riziká a na to, čo je v hre, preto je tam aj citovanie, vlastne ten Európsky súd pre ľudské práva a Ústavný súd, že v hre je dôvera, ktorú musia, na ktorú musia súdy v demokratickej spoločnosti ašpirovať pred verejnosťou a pokiaľ rozprávame teda o dôvere nielen konkrétneho súdu, sudcu, ale celkovo a o tom, že tu vznikajú otázky o tom, či je neustranný, prípadne aj nezávislý výkon sudcovskej funkcie alebo to prospechárstvo, čiže presne k tomu aktívnemu prístupu, ktorý nám z toho vyplynul, ten, ten vlastne podvozok alebo ten, to odôvodnenie toho má vyplývať z toho, že o čom, čo je v hre alebo teda aké sú tie hodnoty, ktoré sa tým majú chrániť.

Len by som chcela teda pripomenúť vo vzťahu k tomuto vypočutiu 15. 8. 2023, že Súdna rada už v tom čase mala platné uznesenie Súdnej rady, že zákaz sebausvedčenia alebo sebaobvinenia v prípade sudcov na Súdnej rade neplatí, čiže sudca má odpovedať aj na to, čo môže byť použité proti nemu, pokiaľ je pred Súdnou radou, to je platné, to už v podstate ako nemožno rozporovať. Áno, je pravda, že na moju otázku, že či je charakter toho vzťahu taký, že môže budiť dojem nevhodnosti, v tom čase kolegyňa Záleská odpovedala, že ona nevie, čo môže budiť dojem nevhodnosti a nedozvedeli sme sa vtedy viacej, bolo to jej rozhodnutie. Čiže to je koniec.

Rečník 10

Ďakujem do rozpravy Marián Fečík.

Rečník 8

Akurát som sa bavil s pánom doktorom Šmkom, že máme 12. 01. Naše.

Rečník 10

Vyjadrenie dokončíme, dokončíme, kto je v rozprave, nebudeme to sekať v polke rozpravy a uvidíme.

Rečník 8

Naše vyjadrenia sú dlhšie. Takže aha, práve preto by bolo možno vhodnejšie.

Rečník 10

Čiže dáme si teda tú prestávku teraz. Dobre, tak si pripravte. Pamätáme si, že však sa prihlásiť do poradia, zvládnem si pamätať, že poradie je Marián Fečík, Peter Šimko, Adrián Kucek. Kedy som nezvládla, tak sa pripomeniete, ale malo by to zostať aj v systéme, takže stretneme sa 12, 4 5. Pokračujeme v deviatom zasadnutí Súdnej rady Slovenskej republiky, sme v bode 6. Do rozpravy boli prihlásení v poradí Marián Fečík, Peter Šamko, Adrián Kucek, takže začína Marián Fečík. Nech sa páči.

Rečník 8

Ďakujem pekne. Najprv chcem povedať, že si hlboko vážim názor kolegov premietnutý do odpovedí alebo stanoviská na etickú dilemu, ale dovoľm si s ním nesúhlasiť a nesúhlasiť. Z nasledovných dôvodov metodologicky je tento právny názor postavený na vnímaní neustrannosti sudcu. Ja osobne vnímam tú neustrannosť primárne procesne a primárne k rozhodovaniu sudcu ako právo na zákonného sudcu, ktorý v tej procesnej rovine je spojený s námietkou zaujatosti alebo oznámením sudcu o jeho zaujatosti, a preto, keďže vlastne stanovisko na etickú dilemu sa týka postavenia sudcu mimo aktívneho rozhodovania alebo mimo rozhodovania konkrétnej veci. Skôr by som sa snažil argumentovať jeho etickými povinnosťami v občianskom živote. Prečo je to podľa môjho názoru dôležité? Poukážem tu práve na ten nález Ústavného súdu vo veci sudcu Trubana, kde sa Ústavný súd v podstate stotožnil s poargumentáciou obsiahnutou v mojom disente, že nie je možné duplicitne vnímať tú neustrannosť v procesnej rovine v trestnom konaní a samostatne odchyľujúc sa o tých záverov v trestnom konaní, v disciplinárnom konaní, podľa môjho záveru takúto duplicitu alebo dualitu posudzovania neustrannosti je potrebné odmietnuť aj vo vzťahu k disciplinárnemu etickému posudzovaniu, pretože nie je možné povedať, že v tej procesnej rovine napr. v trestnom konaní alebo v akomkoľvek konaní vo veci samej bolo rozhodované lege artis, ale v etickej rovine to je neudržateľné.

Dôkazom alebo podkladom tohto záveru podľa môjho názoru je aj súčasné znenie § 69 ods. 1 zákona 7572/00 o súdoch, ktoré v podstate vylučuje, aby ten podnet fyzickej alebo právnickej osoby, kde sa namieta správanie sudcu, sa týkalo rozhodovania sudcu alebo, alebo postupu sudcu v prejednávanej veci. Následne, pokiaľ ide o tú argumentáciu na strane 5 - 6, ktorá je spojená práve s tým vyhodnocovaním tej neustrannosti, je tu daná logicky taká miera abstrakcie, že ak vymeníte slovo novinár, teda politik alebo príslušník inej právnickej profesie, tak tá argumentácia vám naďalej bude platiť, dôkazom toho je, že nakoniec, ak akýkoľvek odsek z tejto časti toho stanoviska vypustíte, ten obsah ostáva nezmenený, z tohto pohľadu vlastne tým materiálnym jadrom toho stanoviska a už tu bolo viac menej zmienené. Jeho posledný odsek.

Ten posledný odsek má 3 vety, tá prvá hovorí o tom, čo je vhodné, teda je to nejaké odporúčanie, ale druhá veta, ktorá na to nadväzuje, už toto odporúčanie vníma ako povinnosť, tu si dovoľím nesúhlasiť, pretože ak je niečo vhodné, nemôže to byť súčasne povinnosťou a teda povinnosť s odkazom na čl. 13 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky môže byť stanovovaná len určitým spôsobom a Súdna rada tu pri vyhodnocovaní tejto etickej dilemy to zákonné zmocnenie na ukladanie povinnosti podľa môjho názoru nemá. Pokiaľ ide o tú materiálnu stránku alebo obsahovú stránku toho posledného odseku a v ňom uvedených odporúčaní, tak v podstate sa jedná o posudzovanie nejakého práva na súkromie a na druhej strane je toto, tento zásah do práva na súkromie odôvodňovaný dôverou verejnosti v súdnu moc, nejaká bližšia argumentácia ohľadom tej dôvery verejnosti absentuje a ja sa bojím, že táto dôvera verejnosti ako mantra, ktorú dokážem odôvodniť, akýkoľvek zásah do súkromia nepostačí, že to je v tomto rozsahu arbitrárne.

Potom v podstate sa tu hovorí o tom, že sa to týka vzťahov medzi sudcom a novinárom, ktorý nie je len profesionálny. V praxi to teda bude dopadať v zásade na tie intímne a partnerské vzťahy, pretože tie priateľské, kamarátske, tie sú veľmi ťažko preukázateľné a inak môžu byť v rámci tej dvojice sudca, novinár vnímané v jednej a druhej osobe, no a práve preto, že to má ten dopad primárne na ten intímny a partnerský vzťah, tak, tak. Zásadný zásah do práva na súkromie, ktorého výsledkom má byť zverejnenie tohto vzťahu zo strany sudcu, je nedostatočné. Aj z toho pohľadu, že v podstate ten sudca by takýmto spôsobom zasiahol aj do práva novinára ako druhého účastníka tohto vzťahu, súčasne to odporúčanie, aby ten sudca zverejnil existenciu toho vzťahu prostredníctvom novinového článku, je niečo, čo ten sudca nedokáže objektívne zabezpečiť, no a zároveň a predovšetkým je tu opomínaný ten 1 moment, ktorý zhodou okolností súvisí aj s vecou, ktorá bola podkladom alebo iniciáciou pre prijatie alebo návrh tohto stanoviska a to, že ten vzťah medzi sudcom a novinárom môže mať aj kvalitu LGBTI a my v podstate týmto zavádzame niečo ako nedobrovoľný comingál a práve tento rozmer podľa mňa môže byť v očiach nezávislého recipienta vnímaný ako absurdný.

Pokiaľ ide o ten konflikt záujmov, tak primárne je a už to tu bolo spomenuté, u novinára, ktorý ak píše o svojom partnerovi, či už intímnom alebo partnerstvom, tak stráca ten kritický odstup, ale toto by si mali riešiť novinárske organizácie alebo konkrétne redakcie. Či sa tento konflikt záujmov premieta aj na sudcu, to je podľa mňa tá základná otázka, na ktorú máme odpovedať a môj pohľad je taký, ak ten sudca musí zniesť aj kritické a niekedy veľmi kritické vyjadrenia zo strany novinárov, tak potom svojím spôsobom musí byť trpieť aj tie, ktoré sú opačné týmto kritickým, resp. odôvodnenie len dôverou verejnosti v tomto rozsahu nestačí. Ja sa bojím, že týmto stanoviskom otvárame Pandorinu skrinku zásahov do súkromia sudcov a tie zásahy môžu sa následne týkať už nielen vzťahu s novinárom. Môže to byť vzťah s akademikmi, môže to byť vzťah s príslušníkmi iných právnických profesií, eventuálne s politikmi a v tomto rozsahu, ako to je odôvodnené, je to podľa mňa nedostatočné a ten základný problém, ktorý vidím a kde nás aj predchádzajúca minulosť nedávna mala nejakým spôsobom usmerniť je, že sudcovská etika by sa nikdy nemala používať ako eventúalna zbraň, ktorá sa aktuálnej väčšiny v Súdnej rade a posudzovania sudcovskej spôsobilosti stane nejakým prostriedkom na proskribovanie tých názorových oponentov alebo sudcov vo všeobecnosti, bolo to nedávno a ja sa bojím, aby sa to zvrátilo na pôdu Súdnej

radý, takže aj keď by vážim názor, môj názor je opačný a za strany si to hlasovať nebudem.

Rečník 10

Ďakujem, faktická poznámka. Dana je Hlinková. Potom ja.

Rečník 1

V krátkosti začnem od toho posledného odseku. Tam skutočne pôvodne bolo v prvej vete, že je potrebné, aby sudca bezodkladu zabezpečil a potom nadväzovala túto povinnosť, následne sme to zjournili a je vhodné a je pravda teda, že táto povinnosť tam zostala, čiže ďakujem za upozornenie. To by som zamenila, že to môže sudca splniť aj prostredníctvom hovorca súdu. To bolo spôsobené tým, že je potrebné. Sme dali na jej vhodné a zostalo to tam nedopatrením. Čo sa týka toho, my sa rozprávame o sudcovi a novinárovi a myslím si, že bez ďalšieho sa to nedá stiahnuť na iné profesie. Ako politik viem presne, na čo sa naráža. V prípade sudcu matulníka a politika Šeligu. Ústavný súd povedal, že jeho nevyllúčenie z kauzy Trubana bolo v poriadku. Keďže, nakoľko sú priatelia, ale zo samotného priateľského vzťahu nemožno dôvodiť, že majú rovnaký názor na všetko, ale ja si myslím, že toto stanovisko je vyslovene vo vzťahu k novinárom a vychádza z medzinárodných odporúčaní, nič sme nevytvorili, nové vychádza z medzinárodných odporúčaní, v rámci ktorých sa pohybujeme.

Nie každý etický prehrešok musí byť disciplínou disciplinovateľný, máme prípady, keď etický prehrešok nie je disciplinárnym previnením. Sme tu od toho, aby sme vykladali zásady sudcovskej etiky a neviem, z ktorého ustanovenia má vyplývať, že ich ideme vykladať v závislosti od toho, či je sudca takej alebo inej sexuálnej orientácie, toto je bezpohlavné stanovisko a v podstate zásady sudcovskej etiky platia pre všetkých rovnako a určite nie ako zbraň a určite nie ako nejaké trestanie názorových oponentov. Čiže to tak, ako som uviedla už aj predtým, mám ešte 9 sekúnd. Nadväzuje to na medzinárodné odporúčania, ktoré sú 20 rokov v behu a týkajú sa predovšetkým trestných káuz, ktoré prirodzene priťahujú pozornosť verejnosti. Ďakujem.

Rečník 10

Pokiaľ ide o moju faktickú poznámku, k tomu záveru sa radšej nejdem vyjadrovať, pán doktor Pečík, lebo povedať, že sa tu ide zneužívať Súdna rada, kde je nejaký väčšinový názor na nejaký nepriateľov? Nie každý väčšinový názor je zlý, ako nie každý menšinový názor je automaticky zlý alebo nesprávny. Nesúhlasím s tebou v tom, že ty si to nasvietil cez právo novinára a cez právo sudcu na súkromný život. Prioritne je tu právo účastníka konania na nestranného a nezávislého sudcu, ako povedala daná, tie otázky, my sme vymedzený aj tými otázkami, etickej dilemy už z tých sudcov smerovali. Vzťah sudcu s novinárom? Je sudca povinný o takomto vzťahu? Táto dilema a jej riešenie, návrh je riešenia, sa týka otázky sudcu, novinár, prečo? Pretože novinár má úplne iný vplyv na verejnú mienku pri písaní káuz ako nejaký iný kamarát alebo priateľ alebo manžel.

Súkromie sudcov nedávame. Pri vyhlásení každý rok, pri majetkovom priznaní, ktorá iná osoba je so mnou v nejakom vzťahu v justícii? Tam čo keď ja by som mala partnerku na Okresnom súde v Rimavskej Sobote? Ja si nemyslím, že je v poriadku teraz práveže dávať to, že veď nikto nechcel od nich, veď prvý, kto tu hovoril o tom, že ide o príbuzenský vzťah,

bol Ján Mazák. Kludne sa mohol povedať. Sme blízke kamarátky a priateľky. Nikto nemusí urobiť verejný coming out. Stačí povedať, že náš vzťah novinárky a sudkyne, novinára a sudcu, novinára a sudkyne v rámci našej doterajšej práce prerástol do blízkeho priateľského vzťahu. A ja nie som už spôsobilá, spôsobilý objektívne písať o tejto osobe, o jej kauzách, pretože mám, mám pozitívny vzťah k nej. Bodka. Ale pre mňa je prioritné to, že sudca, že občan má právo, prioritné ústavné SLP právo a nestranného a nezávislého sudcu.

Do rozpravy Peter Šamko.

Rečník 2

Ďakujem. Začnem aj ja. Teda od mája až potom sa teda nejakým spôsobom budem venovať tomu, čomu som chcel. Ja si myslím, že moc preceňuje to právo na súkromie, to právo na súkromie sudcu proste musí pokľaknúť niekedy pred tým FR procesom, tak to proste je, sudcovia majú vzťahy rôzne s prokurátormi, advokátmi, teraz myslím partnerské, manželské, akékoľvek tie trestné spisy sa hemžia tými vyjadreniami sudcov. Áno, moja partnerka dala obžalobu, je prokurátorka, mám s ňou deti, vychovávame ich spolu a t d'. d'alší hovorí, áno, je to advokát, zastupuje tu protistranu, ktorá vec mi napadla, žijeme spolu a dokonca niekto toľko a toľko rokov a t d'. to právo na súkromie pred nie je absolútne, toto proste musí tam byť v tom spise a teraz, ak ja budem mať partnerku, prokurátorku a napíšem to, že mám s ňou dieťa, tak je to v poriadku, ale ak budem mať partnera prokurátora, už je to nedobrovoľný coming out, nie to v žiadnom prípade, t zn. že to je proste roky rokúce, ak máme nejaký vzťah.

Týka sa to tej veci, ktorá mi napadne alebo mohlo by sa, tak ten sudca to proste priznáva, je vylučovaný, to súkromie je v tom spise, každý, kto príde nahliadnuť do toho spisu, vidí, že ten sudca povedal áno, žalovala to prokurátorka a mám a ten sudca má spojenie, t zn. že to je, to je podstata nestranného a nezávislého sudcu, že musí niekedy proste hodiť do pľacu aj to svoje súkromie, proste musí, lebo proste ten fér proces je to zrkadlo toho sudcu a on keď sa pozrie do toho zrkadla a vidí tam pokrivený svoj obraz, tak to proste musí napísať a to v tých spisoch je, na tomto je založené a teraz, keď ja žijem s novinárom a novinár píše o nejakej kauze, ktorá mi napadne, píše jednostranne a ja teda by som to mal zamlčať, alebo prečo ja môžem to kludne hodiť znova, ako to zjednoduším do pľacu a nech ten, kto rozhoduje o tej námietke, rozhodne, či to je relevantné alebo nie je.

To je proste, to je proste tak na to, keď sme išli do justície, sme si museli na to zvyknúť, že ak sa teraz to znova zjednoduším, poparíme krížom krážom, tak proste to budeme musieť priznávať, ak to bude relevantné. To nie, že my teraz sa postavíme niekde na námestie a začneme to vykrikovať. To je vtedy, keď nejaká vec taká napadne, ale potom to musí byť súčasťou tej veci, musí to byť písomné, je to tam oznámené, každý si to môže pozrieť a je k tomu, je k tomu nejaký prístup, takže ja by som to tu nejako nerobil z toho nejakú, že teraz právo na súkromie a my budeme zatajovať svoje vzťahy. A teraz tí, čo sa mi objavajú ako advokáti, prokurátori v pojednávačke. Napriek tomu, že ho mám doma, tak ja vlastne budem naďalej s ním jednať, len aby teda to právo na súkromie nebolo, ale aby som neurobil nejaký coming out alebo, alebo niečo, takže vlastne zhrniem to.

Toto proste musí mať ten sudca na pamäti, že to právo na súkromie tam môže dotknúť

aj spisu a vtedy on s tým musí vyjsť von, proste musí. A to máme aj rôzne takej máme bratranec, sesternica, niekto zvažuje, že to je sesternica z druhého kolena, neni to relevantné, ale napíše, že dobre, poznáme sa a t d'. takže vlastne niekedy celý rodinný strom tam uvedie ten sudca cez celé Slovensko a to je samozrejme zásah do súkromia, ale taký zásah, čo vyžaduje tá podľa mňa tá nestrannosť alebo tá nezávislosť toho sudcu a je teda 1, či je to heterosexuál, homosexuál alebo aký sexuál, ale proste nejakým spôsobom to vyjadrené musí byť. Z môjho pohľadu to stanovisko nie je len podkladom. Bolo dobre, tá 1 jediná kauza, ale z môjho pohľadu to je také všehochuť, že to, ten blízky vzťah, čo sa píše v tom poslednom odseku alebo v podstate, ktorý sa prelína tým stanoviskom, nemusí byť len blízky vzťah, nejaký partnerský, manželský, milenecký, to je to, keď sa tam v tom stanovisku robia tie odrážky, že čo je tá sebaregulácia, že to môže byť aj riziko vzniku nejakého toho prospechárstva alebo riziko vzniku, že teda budem v určitých médiách bude budovaný kult osobnosti a t d'. to proste tu je, to je v zahraničí. My sme odtiaľ prevzali aj to slovo prospechárstvo, že vlastne vy môžete mať ten blízky vzťah s tým novinárom aj úplne na niečom inom.

Vysvetlím, mne sa to stalo pred pár rokmi, tiež konkrétny novinári ma kontaktovali, že ak budem rozhodovať o nejakej väzbe a rozhodnem, tak to, čo ide pre verejnosť, najskôr pošlem a až o 20 minút hovorcomi. Oni budú mať tú exkluzivitu a zverejnia, to by nebolo porušenie žiadnej povinnosti mlčanlivosti, to by nebolo trestné podľa mňa, to by možno nebolo ani na disciplinárku, lebo to, čo sa má zverejniť, len pošlem o pár minút skôr novinárom, ako pošlem, pošlem tomu hovorcomi a ten to pošle novinárom, no a na oplátku malo byť, že teda bude možno nejaký rozhovor so mnou v nejakých médiách, bude taký PR, budem glorifikovaný, nekritický pohľad a t d'. a bude to také dvojstranné a bude to pre obidve strany akože vhodné, oni budú mať exkluzivitu, ja budem mať úžasný obraz vo verejnosti a keď sa potom bude spomínať nejaká funkcia, dajme tomu verejná, tak oni podhodia moje meno a t d'.

T zn. že ten, tá samoregulácia, tie riziká, to budovanie aj tých vzťahov blízkych môže byť aj takéto, nemusí to byť nejaký ten vzťah, nejaký blízky, rodinný alebo nejaký manželský, ale môže byť až príliš blízky a napojený na tie, na tie noviny, kde teda ten, ten sudca by mal byť. Áno, to sa ťažko dozviete, že je to takto, možno len keď si pozeráte noviny a vidíte, že 40 × o tom sudcovi píše a vždy len nekritický a obdivujú ho a neviem čo, tak vtedy vám to možno napadne, že nejakým spôsobom to môže byť, môže byť relevantné, ale aj toto treba brať do úvahy a to stanovisko alebo to stanovisko v podstate medzi riadkami hovorí aj o tom, spomína kult osobnosti toho sudcu, že teda aj tomu by sa mal ten sudca nejakým spôsobom vyhnúť, aby prepadol tomu, že vlastne mu budú vytvárať za nejaké služby alebo protislužby tie médiá, nejakým spôsobom ten pozitívny obraz a nejako ho budú glorifikovať, takže to prospechárstvo, áno, to môže byť aj kariérny postup a t d'. v súvislosti s politikou a môže to byť prepletené, ale je tam aj tá podskupina a to sme tam dali, práve tá výhoda, taká až jednostranná výhoda od tých médií alebo nejakým spôsobom, takže z môjho pohľadu blízke vzťahy nemusia byť len takéto, tak, ako sme, jak tu bol spomínaný ten vzťah novinárky a sudkyne, ale môže to byť, môže to byť čokoľvek. Tá práca toho novinára a toho, toho sudcu, keď už sa bavíme aj o tom, o tom nejakom rodinnom alebo manželskom, sa prelína, ak teda niekto robí civil, novinár sa venuje civilu alebo trest, trest, tak proste sa musí prelínať

nejakým spôsobom a ak sa prelína až tak, že by sa to mohlo dotknúť tej veci absolútne negatívne, nejake tá novinárka niekedy až stoľkuje toho obvineného, vyslovene ide po ňom roky články a t d'. a potom sa to niekým spôsobom dotkne toho sudcu čiastkovo alebo meritórne, že tá kauza napadne a zrazu je tam tak proste ten, z hľadiska toho fér procesu, ten obvinený, môže to byť, akokoľvek, môžu mať oddelené všetko, ale ten, ten obvinený môže chápať aj tak, že preboha, ako asi rozhodne ten sudca, keď vlastne 2 roky je tu kampaň proti mne a ten, ten, ten sudca je niekým spôsobom, niekým spôsobom prepojený.

No a zase naopak, ak máte nejaký spor proti médiám, žalujete nejaké médiá a napadne to nejakému sudcovi a tie médiá napísali, mali s ním 30 článkov pozitívnych a urobili z neho bájneho sudcu, bojovníka za spravodlivosť, tak tá strana, ktorá žalujete médiá, napr. tak ako zase k tomu príde niekým spôsobom a ten sudca teda, áno, bolo tu povedané od moja, že má zniesť aj teda super kritiku, ale aj super chválu, ale niekedy tá chvála alebo superchvála môže byť práve založená na takom tom, tom prospechárstve a na tom, že vidíte, že tie médiá zrazu vyhadzujú nejaké informácie z toho súdu a majú nejakú exkluzivitu a na druhej strane zase vyhadzujú nejaké články, kde sa glorifikuje niečo, takže to stanovisko a chápem tak, že to by malo byť len také nejaké upozornenie pre tých sudcov, že treba si dávať pozor aj v tej mediálnej oblasti, ak aj nemáte, ak máte nejaké vzťahy, tak potom je to podobné ako prokurátor, sudca, prokurátor, advokát, prokurátor, novinár, je to to isté, keď sa to dotkne vašej práce, musíte s tým ísť von a ak nemáte nejaké vzťahy, tak pozor, je tu tá možnosť aj taká, že vás niekto naláka na to, že teda hodí vám udičku nejakého krásneho pohľadu v médiách za to, ak popúšťate, popúšťate nejaké informácie, takže áno, to, čo hovorí Majo, že žiadne nejaké slová ako povinnosť a t d'. prosím, to je správne, malo by to byť všetko v nejakej báze vhodnosti odporúčania a t d'. ale ja si myslím to, že čo hovorím Majo, ak by sme pripustili, tak by to znamenalo, že vlastne máme v podstate kvázi zatajovať všetko, lebo všetko sa dá dať pod právo na súkromie, čokoľvek, akýkoľvek vzťah je, prečo by mal niekto vedeckým? Ja mám dieťa.

Napriek tomu, že teda to dotkne toho spisu. Proste nezdá sa mi to, že by to bolo, by to bolo dobré, a preto si myslím, že toto je taký akurát taký, taký kompromis celkom dobrý, že nie je to len na ten vzťah rodiny, je to aj na ten vzťah nejaký širší, sú tam nejaké tie riziká, ktoré sú v tých odrážkach spomenuté na tej strane 3, ale to prospechárstvo, ešte zopakujem, rôzne výhody pre sudcu, exkluzívne informácie, kult osobnosti, tá nestrannosť práve v tom, že sa to môže dotknúť v konečnom dôsledku tej, tej práce, teda je tam vymenované to, čo teda tie nástrahy, ktoré číhajú na toho sudcu a je tam aj na záver povedané, že čo teda ten sudca by s tým mohol robiť? Áno, sudca nedonúti toho novinára, aby to uviedol v tom článku niekým spôsobom, ale keď to otočíme, tak novinári to uvádzajú, hej? Novinári často uvádzajú, že som platený tým a tým a tento článok je teda taký a taký alebo hneď podobné informácie.

Rečník 12

A toto je v podstate to, čo robia niektorí tí novinári, aby bolo jasné, akom vzťahu sú, tak sudca robí práve vo vzťahu k tej, že oznamuje zaujatosť, to je v podstate to isté, keď oznamuje novinár niečo v tom článku, oznámim, že možnú zaujatosť nemusí byť ja, nemusí byť ten nejaký orgán, ktorý rozhoduje o tom mojom vylúčení, môže povedať, že moje obavy sú zbytočné, že to na zaujatosť nie je. A pokračuje sa ďalej, t zn. je to len taký mechanizmus,

odporúčací mechanizmus, čo by ten sudca mal robiť, na čo by si mal dávať pozor, aké riziká sú a ako by ich mohol nejakým spôsobom vyhodnotiť? A tiež si myslím, a toto už zaznelo, že nie všetko, čo sa dotýka tej etiky, presahuje už do disciplinárneho konania a do trestného už vôbec, hej, niečo môže byť také, že som v etickej rovine, ale nenapĺňa to ešte znaky disciplinárneho previnenia, ale môže to byť už také, nazvem to, nevhodné nejakým štýlom, nie, nemusí to byť protiprávne v zmysle teda disciplinárneho previnenia, ale môže to byť nevhodné, takže.

Rečník 2

Z môjho pohľadu to nie je až také strašné, jak sa tu povedalo to stanovisko a už vôbec, že by z toho vznikali nejaké konzekvencie, že teraz to niekto zoberie a pôjde poľovať na sudcov, ktorí sú LGBT alebo ktorí majú neviem aké vzťahy, to už vôbec nie zopakujem a tým skončím tým, čo som začal, spisy sú plné súkromia sudcov práve kvôli tomu, že majú vzťahy s prokurátormi, advokátmi, s účastníkmi konania, so všetkým, teda to súkromie dávno preniklo do tých spisov, je jeho súčasťou a je to práve preto, že je to odvrátená strana toho per procesu.

Rečník 10

Ďakujem, ďakujem, faktická poznámka, Marián Fečík.

Rečník 8

Ďakujem. Ja chcem vlastne nadviazať na to, že som bol zrejme nesprávne pochopený, pretože aj ja rozlišujem nestrannosť a zaujatosť konkrétnej veci v konkrétnom konaní, kde vlastne toto stanovisko ani nepotrebujem, pretože som viazaný príslušnými ustanoveniami procesných predpisov, kde hovoria o mojej zaujatosti pre pomer vecí k osobe a zástupcom, ak je tuná aspoň cez tú objektívnu stránku vzdania sa možné identifikovať tú zaujatosť napr. vo vzťahu k novinárovi je namieste, aby to v tom spise bolo, ale ten spis není verejný a to súkromie tu je logicky prelamované. To odporúčanie, ktoré je v poslednom odseku, je len všeobecné a týka sa alebo teda není viazané na konkrétne konanie, je to v podstate všeobecné odporúčanie zverejniť vzťah a to v médiách bez dopadu na konkrétne konanie. Tuná ja vidím ten hlavný problém za zásahom do súkromia sudcov.

Rečník 10

Ďakujem, ďakujem. Dana Jelinková, faktická poznámka.

Rečník 1

Doplním Peťa a nepovedala som to v tej úvodnej reči, ale je to na konci strany. 3, kde k poskytovaniu informácií o trestných konaniach. Médiami vydal v roku 2003 výbor ministrov Rady Európy odporúčanie číslo 13 členským štátom, na ktoré znenie Súdna rada odkazuje, t. zn. že my sme to zakomponovali už v tej odpovedi na etickú dilemu, a to je vo vzťahu k tej exkluzivite, čo spomínal kolega Šamko, že v zmysle týchto, tohto odporúčania sa má zabrániť presne tomu javu, že tam je to povedané opačne, že médiá by mali mať rovnaký prístup k rovnakej kvalite informácií, pokiaľ sa jedná o trestné konania, čiže my sme túto stránku v podstate podchytili, nepovažovali sme za potrebné to vyťahovať teraz tie články, že teda, čo sa tam píše, ale práve vo vzťahu k trestným konaniam, ktoré

naozaj pútajú mediálnu pozornosť. Z logických dôvodov sme uviedli aj toto a na ktoré znenie sme odkázali? Kde sme mimochodom na minulom zasadnutí povedali, že napr. vo vzťahu k policajnej akcii Búrka to nebolo dodržané.

Rečník 4

Tak.

Rečník 10

Faktická poznámka. Jaroslav Klátik a potom Peter Šamko, reakcie na faktické poznámky, ďakujem pekne. Ja len chcem povedať.

Rečník 11

Že.

Na margo týchto vystúpení, že podľa zákona o sudcoch a prísediaci šparg A5, 30 ods. 2. Súčasťou záruky nezávislosti, nespradnosti výkonu sudcovskej funkcie samozrejme je aj dbať svojim správaním na to, aby ho nestrannosť nebola dôvodne spochybňovaná, preto si myslím, že Súdna rada je plne legítimná sa touto otázkou zaoberať, logicky sa nemôže venovať konkrétnym veciam, konkrétnym prípadom, pretože sa riešilarétna etická dilema, odpovedalo sa na 9 otázok, nie konkrétneho charakteru, pričom Súdna rada špecifikovala vzťah novinárov, samozrejme, my nehovoríme o tom, keďže som členov etickej komisie o vzťahu novinára k sudcovi je samozrejme úplne správne, že tým by sa mala venovať novinárska obec, ale my vôbec nevenujeme moju pozornosť novinárovi, ale sudcovi. Pokiaľ ide o ten predposledný a posledný odsek, o čo tu ide? Tu ide jednoznačne o to, poukázať na objektívnu nestrannosť, o to nám ide, v podstate tá objektívna nestrannosť sa týka teórií zdania, podľa ktorej nestačí, že sudca je samozrejme subjektívne nestranný, cíti sa, že nikto ho nemôže ovplyvniť, ale objektívne samozrejme všetci v očiach všetkých strán, celej verejnosti, odbornej, laickej, samozrejme je zaujatý, takže v podstate tento predposledný a posledný odsek je, ja si myslím, nie až taký všeobecný, veľmi správny a myslím, že pani doktorka je linková, to s nami veľmi dobre spracovala.

Okrem toho Súdna rada sa touto otázkou má zaoberať, pretože sa zaoberajú takmer všetky médiá, neviem aj vymenovať, dokonca aj poradná rada európskych súdov, tá sa zaoberalo touto otázkou. Už len chcem poukázať, že máme tzv. londýnsku deklaráciu o sudcovskej etike, ktorá presne riešila túto situáciu a ktorá povedala jednoznačne, ak je sudca zdrojom aktuálneho potenciálneho konfliktu záujmov, sudca neprijme alebo okamžite odstúpi od prípadu, aby sa zabránilo jeho spochybňovaniu a aby sa zabránilo nestrannosti.

Rečník 10

Ďakujem, Peter Šramko, reakcia na faktické poznámky.

Rečník 2

Ja len k tomu, že spis nie je verejný, u nás v trestnom sa to robí uzneseniami, hej? To vylúčenie a tie uznesenia sa zverejňujú hneď, okamžite sú v novinách, tam je všetko popísané v odôvodnení, kto s kým, kedy, ako, koľkej, ja neviem čo a t zn. že to je verejné, tie verejné hneď, ale Majo, možno správne, ako keď to čítame, posledný, posledný odsek s tým

článkom toho novinára, hej, že pre dôveru verejnosti a súdnu medzi je vhodné, aby sudca bez odkladu zabezpečil zverejnenie informácie o tom, že vzťah novinára, sudcu nie je len profesionálny? Tam možno by mala byť bodka, lebo to ideálne, ak toto zverejnenie bolo súčasťou článku novinára, tak to neviem, či by nejakým spôsobom sa dalo zabezpečiť.

Rečník 12

A aby bolo.

Rečník 2

Súčasťou článku novinára. Možno inklinuje k tomu, že ten novinár dopredu už by mal búchať tam tie informácie o tom sudcovi a že to teda nie je naša doména ako Súdnej rady, že čo ten novinár urobí, no tak možno, možnože to, že zverejnenie, že ideálne, tak možno by sa dal vyhodíť a tým by to znamenalo, že, alebo znamenalo, zvýraznilo by sa, že to má, že sa to týka tá veta, ten posledný odsek toho, keď je sudca, má spis nejaký, kde by mohol byť s tým problém? Nie, že sa to týka novinára, ktorý píše nejaký článok a mohol by to byť jeho problém, to možno ako na úvahu, že možnože to tam mýli trochu tá veta za tým, ideálne s tým článkom novinára, že naozaj to vyzerá, ako keby my sme pokynovali toho sudcu, aby bežal do novín a povedal, že pišto aj napriek tomu, že nemám žiadnu vec. No ale beriem to tak z pohľadu teda moja, že som to tak pochopil, že toto by mohlo byť také nejaké.

Rečník 10

Ďakujem, ďakujem do rozpravy, Adriam.

Rečník 14

Ďakujem pekne, pani predsedníčka, som si urobil poznámky, čiže len tak postupne reagovať.

A v prvom rade chcem povedať, že ja som ani príležitosť, ani podnet na trestanie názorových oponentov v tomto dokumente, teda stanovisku nevzhliadol. A to prvý moment, druhý, ja oceňujem kolegov, že toto stanovisko je písané všeobecne a nie je z toho cítiť prílišný taký nejaký subjektívny aktivizmus voči konkrétnej osobe, aby to bolo, aby to bolo takto vnímané. Asi sa zhodneme všetci tak, ako tu sedíme, že ero novinára, resp. v dnešnej dobe skôr teda v dobe elektronizácie, skôr jeho počítač má obrovskú moc a v tomto kontexte som presvedčený, že by mal novinár otvorene, aj keď nie úplne do detailu informovať, resp. komunikovať, že má vzťah s politicky exponovanou osobou, ktorou je aj sudca.

Ja alebo teda pre mňa je dôležité, že aby teda novinár, nie novinár, ale sudca svojím správaním dal jasne najavo, že neslúži nikomu a ničomu, len spravodlivosti. A tomu by mal prijať alebo podriaďiť všetky vnútorné vonkajšie opatrenia tak, aby si zachoval svoj status nestranného.

Puctu. 1 poznámka k obsahu toho stanoviska. Ja len možno pisatelia ma z toho vyvedú, že mám trochu pochybnosť, ako by mohol teda sudca podvedome ovplyvniť alebo teda ovplyvniť aj podvedome nejaké myšlienkové pochody, ktoré má v súvislosti s nejakými emóciami. To je na tej strane je to síce scíslované, ale v strane 5 áno. Ďakujem, tá veta. Sudca bude musieť venovať osobitnú pozornosť tomu, aby jeho správanie alebo rozhodovanie nebolo ani podvedome ovplyvnené týmito vzťahmi. Takže to je taká moja poznámka,

že akoby to teda vedel ovplyvniť, ale možno.

Rečník 10

Ďakujem pekne, ďakujem. Dana Jelinková, reakcia na Adriana Kuceka.

Rečník 1

Ďakujem za slovo. V podstate táto argumentácia alebo tento záver je v nadväznosti na rozhodovaciu činnosť SLP a sudca musí v podstate vo vzťahu k testovaniu svojej vlastnej osoby vychádzať z toho, že musí v podstate vyjsť z toho svojho vlastného tela a pozrieť sa na seba inými očami, očami nezávislého tretieho pozorovateľa a táto veta, že nebolo ani podvedome ovplyvnené týmito vzťahmi, v podstate kladie na ten hodnotiaci úsudok cudcu osobitné kvalitatívne požiadavky a nadväzuje vlastne na to, čo vlastne prijal alebo nejaký právny názor alebo nejaký úsudok vyslovila Európsky súd pre ľudské práva. A ešte, ak môžem, krátka vsuvka ohľadom súkromia sudcu. Ja som napr. nevedela, že sudca Cisárik je ženatý a že sa ide rozvádzať a dočítala som sa to v novinách na základe námietky zaujatosti, ktorú mal vzniesť obhajca jedného z obvinených, a to tiež som a bolo to rozoberané v médiách, že vzhľadom na to, že obhajca zastupuje manželku v rozvodovom konaní.

A v podstate to je podľa mňa dosť veľký zásah do súkromia a nikto z nás sa nad tým nejak extra nepozastavil, že vlastne sa rozoberá život. Preto som to povedala, meno, priezvisko, pretože som sa to dočítala z verejných informácií a v podstate do jeho súkromia zasiahnuté bolo a nebrali sme to nejak, že teda mal by byť nejak osobitne chránený a verím tomu, že to ten zásah nezávisí od toho, že či je niekto naozaj podľa sexuálnej orientácie. To, čo by som si teda poprosila, keby sme mali rovnaký meter. Ďakujem.

Rečník 10

Ďakujem. Martin Bezák do rozpravy.

Rečník 7

Ďakujem za slovo. Pani predsedníčka, ja len by som chcel teda uviesť, že ja ten Mariánov vstup beriem ako veľmi teda prínosný do tej debaty, lebo jednak na stole je viacero otázok, teda, ktoré možno aj pre tých, ktorí zasadnutia Súdnej rady sledujú, teda vlastne sú podstatné pre to, aby pochopili, akými úvahami sa to Súdna rada v tejto otázke uberá, zároveň teda a ukazujú aj to, že tuná nie sú nejaké jednolejate názory, napr. v takejto téme, ktorá môže mať nejaké podnotácie, vzhľadom aj na ten.

Rečník 4

Pôvod.

Rečník 7

Toho, prečo sa tým zaoberáme, teda odkiaľ ide ten podnet, akej témy a t d'. čiže je to nepochybne potrebné tieto témy diskutovať a je dobré, že sa tuná oni aj verejne rozprávame, čo chcem ale povedať k tým Mariánovým pripomienkam, prvá vec je, že vždy, však to vieme ako právnici, ako tu sedíme, právo, každé právo sa dostalo do konfliktu s iným právom alebo právo s verejným záujmom, napr. keď hovoríme o slobode prejavov, na druhej strane ochrana

osobnosti, keď hovoríme o nezávislosti a nestrannosti súdnictva, na druhej strane je súkromie tých sudcov konkrétny, t. zn. že do toho nikdy problém nieže nemôže byť, ale ten problém tu je vždy, hej? Otázka je, aká je miera toho zásadou toho súkromia? A to je vlastne asi aj to, o čom sa my tu bavíme, pretože podľa mňa verejnosť oprávnené očakáva od všetkých sudcov a sudcovia sa v podstate aj nejakým spôsobom vopred toho vzdávajú, keď vstupujú do tej funkcie, že niektoré tie otázky, ktoré sa týkajú ich súkromia, boli predmetom verejného záujmu.

Všetci, však to tu máme, máme to kontrolné komisie, riešime to tu. Na každom zasadnutí Súdnej rady sa vzdávate svojho súkromia tým, že zverejňujete teda svoje majetkové pomery. Informujú sa o iných otázkach sudcov, ktoré tak, ako aj kolega Peter Žanko povedal, typicky je to v každom jednom spise alebo v každom druhom, minimálne je kopec proste informácií o súkromí sudcov z titulu podaných námietok zaujatosti, čiže my to, čo asi tu riešime je, že či je závery, ku ktorým sme ako keby v tom návrhu a ako stále Fico, komisia, dospeli, sú adekvátne z hľadiska miery, ktorými ako keby môžu, môžu sa dotýkať teda súkromné súdy. Ja si myslím, že určite, určite teda sú adekvátne, sú primerané tomu záujmu, ktorými, ktorým sa sleduje, ktorými sledujeme vlastne alebo ktoré sledujeme týmto stanoviskom, pretože naozaj je podľa mňa potrebné, aby verejnosť vedela, že ak je tam taký vzťah a teraz hovorím v hypotetickej všeobecnej rovine, že je tu jednoducho novinár, ktorý je v akomkoľvek intímnejšom, by som to nazval príbuzenskom vzťahu a ten novinár o tom toho sudcu adoruje a ten sudca následne teda vydáva rozhodnutia, ktoré teda korelujú s tými závermi, ktoré ten novinár v tých článkoch píše, čiže asi verejnosť by mala vedieť, že medzi nimi nejaký takýto vzťah je a nie kvôli.

To aj Marián má podľa mňa správnu poznámku, nie kvôli konkrétnej individuálnej námietke zaujatosti, pretože to si majú riešiť účastníci konania sami, ale práve kvôli tomu, že sa tým sleduje aj akási, nie akási, ale verejná kontrola súdnictva celou verejnosťou, nielen tým konkrétnym účastníkom konania a na konci dňa, keď sa o tom bavíme, tak to aj zabezpečuje plnenie týchto etických povinností, na ktoré teda sa snaží to stanovisko upriamiť pozornosť. To, že aj konkrétny účastník konania si doložil, vie to, čo by sa za iných okolností nedozvedel, lebo ten sudca by napr. takýto vzťah aj napriek tomu, že tam je situácia taká, ako sa teda opísal, čiže to je k tomu, k tej miere, miere teda. A ako sa zasahuje do súkromia sudcov? Bohužiaľ, ako je to tak? A to všetci viete, že to tak je, že sa zasahuje do súkromia, nakoniec je to aj u nás advokátom, tiež máme nejaké povinnosti, ktoré si musíme plniť a veľa, veľa profesií si to vyžaduje, aby sa zasahovalo teda do súkromia v záujme ochrany verejného záujmu. Teda otázka len tá miera. Čiže ja si myslím, že tým navrhovaným znením toho stanoviska túto mieru zásah do toho súkromia neprekračujeme a že proste tá miera, zásah do toho súkromia, ktorý môže byť teda interpretovaný tým stanoviskom, je primeraná tomu cieľu, ktorý tu sledujeme z hľadiska zásad etických, hej? Potom tá druhá poznámka, čo Marián povedal bolo, že nemôže teda, keď nie je niečo porušením právnej povinnosti, byť porušením zároveň aj etickej povinnosti.

Ja si práve myslím opak a už tohto aj zaznelo aj od kolegyne Jelinkovej, od kolegu Šramka, že jednoducho ja tie množiny vnímal opačne. Nie všetko, čo je porušením etickej norvín normy, je zároveň aj porušením teda, teda právnej povinnosti, t. zn. že etická nejaká

zásada je stanovená, väčšinou teda môže byť a väčšinou je stanovená omnoho širšie než právna povinnosť. Je to logické, však tak máme nachiu práva, že máme nejaký, nejaké cigné právo, ktoré má nejaké povinnosti a trestné právo je až nejaké to povestné ultimá ratio, ktoré stanovuje iba určitú mieru povinnosti, omnoho zúženú a pod tým všetkým sú ako tie etické normy a etické zásady, na to nadväzujú, nadväzujú aj zásady sudcovskej etiky Súdnej rady Slovenskej republiky, ale ku ktorým sa hlási Súdna rada Slovenskej republiky, konkrétne v čl. 2 ods. 3 zásad, ktoré, ktorý hovorí, že povinnosť sudcu, povinnosť sudcu zahŕňajú najmä povinnosti občianskom živote, vrátane súkromného života sudcu a mimo protestné aktivity, mimo pracovné aktivity sudcu, hej? Čiže t zn. že aj tu sa bavíme teda o tom, že to nemá iba tú rovinu ako keby verejnoprávnu, individuálnu, tie námietky zaujatosti, ale aj to, čo, na čo poukázal Marián, že má to aj teda ten vzťah k tomu. Sú súkromné.

Jednoducho ten sudca sa v takýchto prípadoch toho svojho súkromia musí v tejto miere, o akej sa bavíme, vzdať, je to proste na mieste a ešte jednu poznámku som tam mal a to je, že ja na to vždy poukazujem, keď mám tú možnosť aj pri nejakých mediálnych rozhovoroch, že na konci dňa sú to médiá, ktoré teda, keď zlyhajú ako štátne orgány, tak majú kontrolovať ako zlyhania tých štátnych orgánov. My sa tu môžeme mnohokrát hnevať na policajtov, prokurátorov, na vašich kolegov, sudcov niektorých, že ako teda rozhodli a nerozhodli a ako mali rozhodnúť, ako mali podľa judikatúry zákona, ústavy, dohovoru rozhodnúť? A na konci dňa je to o tom, že pokiaľ takéto zlyhanie dôjde, tak na to musia reflektovať médiá a médiá. Keď sa bavíme, aj Marián na to poukázal. Ja tiež mám a s tým sa s ním absolútne stotožňujem, že naozaj by som nebol rád, keby sme teda sa tu opakovali nejaké veci z minulosti, ale musíme si my nastaviť tie pravidlá práve tak, aby sa neopakovali, hej? A pre mňa je úplne neakceptovateľná 1 z tých okolností, ktorá tu bola v minulosti, že tie médiá v tom, o čom som tu hovoril, absolútne zlyhali, že nie, že kontrolovali činnosti štátnych orgánov, vrátane súdov a po konkrétnych sudcov, ale naopak, adorovali, podporovali ich v konaní, ktoré so zásadami sudcovskej etiky nemajú absolútne nič, ani so zákonnými povinnosťami sudcu a vlastne zahmlievali niektoré z tých porušení, ktoré tam boli a ktoré nakoniec boli konštatovanými aj danými štátnymi orgánmi, napr. Ústavným súdom, aj medzi medzinárodnými orgánmi, ako je pre ľudské práva a t d'.

T zn. že keď sa, teraz viem, ako by mohla byť námietka voči tomu, čo hovorím, že ale teraz hovorím o médiách, nehovorím o sudcov, ale ja chcem len povedať toľko, že pokiaľ my prísne a striktne a spravodlivo zároveň nestanovíme a neinterpretujeme tie zásady sudcovskej etiky tak, aby sa predchádzalo takémuto vzťahu, lebo keď ten raz, keď ten sudca nepovie a my ako Súdna rada to od neho interpretáciou zásad sudcovskej etiky môžeme požadovať. Tak jednoducho sa to o tom nikdy nedozvie a potom bude dochádzať aj naďalej, v budúcnosti sa to môže stať takýmto javom, jednoducho nikto o tom vzťahu vedieť nebude, tá justícia nebude verejnosťou kontrolovaná, pretože o tom dôvode, ktorý tam je, proste sa nikto nedozvie a dopadne to tak, ako to dopadlo v minulosti. Čiže ja si myslím, že, aby som to zhrnul, všetko, čo som povedal, že teda myslím si, že tie závery, ktoré stále etická komisia navrhuje prijať Súdnej rade, ako teda jej vlastné závery sú adekvátne.

Možno sa stotožniť s tým, že určite by sme sa môžeme korelovať, tá korelovať, korigovať, pardon, tie, tie výroky, ktoré sa týkajú, ako keby padáme nejakú povinnosť a t d' tak

v poriadku, to myslím si, že všetci zhodujeme, to není žiadny problém, ale ináč v tom stanovisku ako takom teda problém nevidím a myslím si, že je na mieste, že teda by malo byť prijaté. Preto som aj zaňho sejkou vlastne zahlasoval, ale vlastne toto je asi všetko, čo som k tomu teda uviesť, k tomu, čo Marián mal ako poznámka, môžeme o tom ďalej samozrejme vystupovať.

Rečník 10

Ďakujem, ďakujem pekne, faktická poznámka, Marián Fečík.

Rečník 8

Výrazne, čo som povedal vo vzťahu k tej analógii, k veci. Truban pri Trubanovi. Ústavný súd odmietol, že aký jeho procesný postup v trestnom konaní bol zákonný, nie je možné tento zákonný postup vyhodnocovať ako disciplinárne padný alebo zakladajúci disciplinárnu zodpovednosť. No a ja sa bojím, že v podstate ideme rovnakou cestou v tej etickej rovine, t. zn. že ak raz v dištančnom postupe bude skonštatovaná zákonnosť postupu sudcu v akomkoľvek procese, nie je možné konštatovať, že by tento postup alebo jeho rozhodovanie, rozhodovanie v konkrétnej veci bolo neetické, práve preto som spomenul ten § 69, ods. 1, ktorý znemožňuje účastníkovi, aby keď je neúspešný napr. v konaní namietať neetickosť, postup, to bolo tým hlavným mojím argumentom v tomto smere. Ďakujem.

Rečník 10

Ďakujem. Teraz. Takto, máme tam 2 faktické poznámky, ale Peter Šamko chce reagovať na Mateja Bezáka a Maťo Bezák môže reagovať faktickou iba na faktické, na neho, čiže, ale potom si už zoberieš možnosť reagovať faktickou na faktickú Petra Šamka, na teba, tak je rokovací poriadok, tak Peter Šamko, faktická k Bezákovi a potom Martin Bezák, reakcia na faktické.

Rečník 2

Áno, ja som len chcel dodať, že v podstate ja to stanovisko chápem tak, že tam je načrtnutý postup, ako by mal sudca postupovať. Nejde tam o tie následky, či mal byť vylúčený, nemal byť vylúčený, či by to mohlo byť disciplinárka alebo by nemohlo byť. Aký je ten koniec? To, čo naznačuje napr. Majo Fečík, že raz keby už niekto povedal, že to bolo v poriadku, nemôže to byť ani z etikou a tak. Tu je načrtnuté skôr ten postup, že teda, aby ten sudca vedel, čo sú riziká, vedel, aké sú riziká, vedel, prečo sú tie riziká a mohol k nim zaujať nejaké stanovisko a bez ohľadu na to, že či zaujme dobre, zle a aký je ten záver. Takže ja to beriem skôr tak, že toto je naša doména, že previesť ho tou cestou a to, čo hovorí Majo, že ak už by raz niekto povedal a t. d. je niečo, čo tu mi nehodnotíme, lebo je to v podstate na trestné konanie alebo na disciplín, či na disciplinárne alebo aké. Ďakujem.

Rečník 10

Reakcia na faktické poznámky, Martin Bezák.

Rečník 7

Ďakujem pekne. Ja na, Marián by som chcel reagovať. Áno, však v podstate to je to, čo, o čom sa bavíme, že ja som nehovoril o tom, ja som hovoril o tej etickej rovine, že nie

o disciplinárnej zodpovednosti a v podstate to, čo som chcel povedať, nadväznosti na to už povedal teraz Peter, a to je to, že keď už nastalo nejaké vyhodnotenie tej situácie aj z hľadiska právneho, právnej povinnosti, tak tam nie je, ale toto je skôr tá vec, ako tak, ako aj Súdna rada má zaujímať k tomu stanoviska. Tak vlastne ako keby niečo, čo je ante, hej, že ako, ako by sa ten sudca mal teda zachovávať v takýchto situáciách a nemalo by to nahrádzať, nemalo by to nahrádzať teda nejaké rozhodnutia v konkrétnej veci? Už napr. disciplinárneho senátu alebo rozhodnutia súdu v konkrétnej veci o nezaujatosti, resp. zaujatosti toho sudcu a myslím si, že takto je to aj v poriadku. Ďakujem.

Rečník 10

Ďakujem do rozpravy a ešte Pružinec.

Rečník 6

Ďakujem. Ja by som sa vrátila úplne na začiatok. Prečo vlastne táto dilema sudcami Hradským a Marošom Feketem bola podaná? Bola podaná z dôvodu, že sme tu mali zasadnutie Súdnej rady 15. 8. 2023 potom, ako sa v úvodzovkách prevalilo, že vzťah medzi konkrétnou sudkyňou a konkrétnou novinárkou je osobný. A teda tvoria rodinu. Prečo toto vzniklo v roku 2023? Už v roku 2020, keď pani sudkyňa Záleská rozhodovala exponované politické kauzy, písala pani Tódová, ako som už povedala pri svojej faktickej poznámke, okamžite promptne oslavné články. Na rozhodnutie, že je konkrétna osoba kráča do väzby. Potom prišiel rok 2022, kedy tá Advokátska kancelária Škubla a partneri nám podali podnet na magisterku Záleskú, čiže rok predtým, ako sa ten vzťah prevalil z dôvodu a vyčíslili tam, normálne napísali časovú os, akým spôsobom pani Záleská rozhodovala o väzobnom stíhaní Ing. Haščáka a keďže to bolo neverejné, nebolo teda tejto advokátskej kancelárii zrejmé, ako mohla pani Tódová okamžite písať o pocitoch, vyjadreniach, neverbálnom prejave, či už vtedy obvineného Ing. Haščáka alebo jeho advokátov, ktoré komentovala vo svojom článku a hneď na druhý deň v skorých ranných hodinách napísala, že teda ako som už vravela, jej toto rozhodnutie prinieslo predčasné Vianoce. Ja osobne si nepamätám prípad, ktorý by bol medializovaný, kedy sudca, ktorý sa má nejaký vzťah s niekým, prejednáva nejaké kauzy, že by sa nenamietol, naozaj si to nepamätám, pre mňa je toto veľmi ojedinelý prípad, aj ojedinelý prípad toho vzťahu, ale teda do toho zásahu ani zasahovať, ani komentovať to nebudeme.

Čo sa týka LGBTI, ani v tom roku 2023 nikto z nás na zasadnutí Súdnej rady neriešil vzťah medzi osobami rovnakého pohlavia. Venovali sme sa výlučne tomu, pretože tá otázka tu bola nastolená naozaj od roku 2020 a napísali nám to v podnete tá Advokátska kancelária Škubla, čo bránilo sudkyňi Záleskej napr. vo februári 2023, keď sme sa jej tuná na to konkrétne pýtali, aký je tam vzťah povedať, že ten vzťah tam je? Neurobila to, neurobila to z môjho pohľadu si nesplnila povinnosť sudcu namietnuť sa a napísať dôvod, že mám takýto vzťah z tohto celé kvôli tomuto celému vznikol tento cirkus, kvôli tomuto, čo sa tu odohralo. 15. 8. 2023 napísali podľa môjho názoru títo dvaja sudcovia nám poslali na vyriešenie túto etickú dilemu, ktorú sme sa snažili vyriešiť najlepšie, ako sme vedeli, čo sa týka mája, ktorý tvrdí, že poslednú odseku ukladáme nejaké povinnosti, tak ja by som poukázala, po prvé, tam nevidím nikde, že by sme ukladali niekomu nejakú povinnosť, ale keď už je tu napísané, že túto povinnosť môže sudca splniť aj prostredníctvom hovorca súdu, tak by som si dovoľila poukázať a vyhladať

si na stanovisko číslo 7 poradnej rady európskych sudcov, ktorá 25. Novembra dvadsiateho tretieho až 25. Novembra 2005 na svojom plenárnom zasadnutí prijala práve v tomto ohľade povinnosť sudcu urobiť všetko pre to a podniknúť všetky kroky na to, aby verejnosť vnímala toho sudcu ako nestranného a ja som presvedčená, že v tomto prípade sa to nestalo, pretože tie v úvodzovkách podozrenia na ten vzťah medzi pani Tódovou a pani Záleskou tu existoval naozaj od toho roku 2020 a podľa môjho názoru pani Záleská bola povinná to oznámiť, vylúčiť sa, presne ako Pető povedal, neurobila to a v roku 2023 do momentu, kým neboli natočené, tak zahmlievala tento vzťah.

Čo potom nastalo? Potom? Nastalo to, keď sa to prevalilo, že predpokladám, že obžalovaný a odsúdení pani Záleskou podali voči nej námietku zaujatosti práve z dôvodu, že o ich konkrétnych kauzách boli písané exkluzívne a exkluzívne články práve o nich v tých počtoch, ktoré som ani neuviedla, ale pamätáme si pána Kováčika, o ktorom písala dennodenne pani Tódová a rozhodovala túto kauzu zrejme už vtedy jej partnerka, lebo kedy ten vzťah začal, to nikto nevie a pani Záleská aj tuná vtedy, keď sedela, sa odpovedi, odpovedi na túto otázku veľmi rozumne vyhla. No, čiže ja to iba zhrniem, že ja si myslím, že tento problém nastal pre mňa osobne ojedinele, nikdy sa to, nepamätám si, kedy sa to stalo a myslím si, že pani Záleská bola povinná oznámiť svoju zaujatosť, neurobila to, potom vznikol tuná z tohto tento škandál, by som to nenazvala, ale médiami to bolo prezentované ako škandál a práve preto, že sa vracali aj tie médiá, iné médiá ako Denník N práve k momentu, kedy rozhodovala pani Záleská o rôznych kauzách a o nich pani Tódová písala a čiže podľa mňa tu bola porušená.

Od začiatku teda ten začiatok vlastne nevieme definovať, pretože nevieme, kedy to vzniklo. Môžeme sa iba domnievať, ale od toho to není úlohou etickej komisie, aby ani nebolo to predmetom tejto nastolenej etickej dilemy a myslím si, že ona prvá teda porušila to, objektívnu nestrannosť zo strany verejnosti, ako vnímala toho sudcu. A keď sa to prevalilo, tak teda podľa môjho názoru tá teória zdania bola absolútne porušená a v tom ja vidím celý problém a určite za túto dilemu, keďže som aj v stále etickej komisii, hlasovať budem.

Rečník 10

Ďakujem Tomáš Lalík.

Rečník 15

Ďakujem pekne za slovo. V projekte ďakujem Marianovi Fečíkovi za rozprúdenie diskusie a nebudem tajiť, že práve táto časť zasadnia Súdnej rady je pre mňa taká najzaujímavejšia, takže mu ďakujem aj za veľmi konštruktívne veci, ktoré povedal určite k formulácii povinností, resp. k zverejneniu novinára o informovaní teda, že je vo vzťahu s nejakým, s nejakým sudcom a myslím si, že to je veľmi konštruktívne a veľmi správne a s tým sa stotožňujem. Na druhej strane možno by som poukázal na znenie toho posledného odseku stanoviska stále etickej komisie, kde sa teda hovorí, že v akých prípadoch ten sudca má informovať príslušné authority o tom, že vo vzťahu a teda už existuje blízky vzťah medzi ním a novinárom a to je práve tá činnosť tohto sudcu alebo konkrétneho súdu, takže ja si myslím, že je to racionálne nejakým spôsobom prepojené z hľadiska zásahu do súkromia, takže tam by som nevidel nejakú svojvôľu alebo, alebo nejakú, nejakú, nejaký neobmedzený zásah

do práva na súkromie, samozrejme, možno by som navrhol doplniť do tohto stanoviska, je práve dôraz na to, že aj sudcovia majú právo na súkromie a právo na rodinný život. Myslím si, že to tam chýba, určite niekde by v tých častiach nejaký 1 odsek by sa tomu hodil a tak isto sudcovia nie sú nejaké stroje, nie sú to mašiny alebo tabuľa, rasa, nepopísané kusy papiera a práve naopak. Majú city, majú sympatie, majú antipatie k ľuďom, k protestným stranám, k ich zástupcom.

Na druhej strane však ten sudcovský talár, ako hovoril doktor Baksa súčasný aj predseda Ústavného súdu Českej republiky, má určitú váhu a táto váha sa týka nielen samotného sudcu, ale takisto aj jeho blízkych a myslím si, že aj ten novinár sa vie veľmi efektívne a efektne zbaviť akejkoľvek povinnosti alebo akéhokoľvek podozrenia, nemusí písať o konkrétnom sudcovi a tak isto konkrétnom súde. Takže znova tam viem nájsť nejakú tú praktickú konkordenciu, ako to pozná aj Zpolky. Ústavný súd v Nemecku. Na druhej strane práve tieto rôzne etické dilemy, ktoré sa týkajú aj zaujatosti sudcov, riešili aj viaceré české súdne inštalácie. Spomínajú sa nejaké kauzy, ktoré sa týkali povedzme facebookových priateľstiev sudcov a právnych zástupcov a procesných strán, takže je to niečo, s čím súdy, myslím si, že aj na Slovensku, v Čechách a v našom regióne sa stretávajú, takže to súkromie nie je úplne mimo a práve na spravodlivý súdny proces. A možno by som ešte dovolil si upísať pozornosť na ôsmy princíp.

Neobjavilo ôsmy princíp nezávislosti súdnictva, ktoré prijalo, prijali Organizácie spojených národov, ktoré takisto hovoria o tom, že sudcovia vždy sa musia správať tak, aby zachovali hodnotu. A tvojho úradu a tak isto aj nestrannosť a nezávislosť súdnictva, t. zn. vrátane môjho súkromného života. Ďakujem.

Rečník 10

Ďakujem, Dana Jelinková do rozpravy.

Rečník 1

Ďakujem za prejavené názory počas tejto debaty a rozpravy. V zásade by som chcela zdôrazniť zopár vecí, veľmi stručne. Súdna rada má v kompetencii a jej nie právom, ale aj povinnosťou vykladať zásady sudcov tej etiky, pokiaľ sa naň jeho, pokiaľ sa na tento orgán vlastne sudcovia obrátia, t. zn. že tam začína a končí kompetencia, Súdna rada nemá kompetenciu posudzovať, či bol niekto vylúčený zákone nezákonne. Čo mali byť robené? Aké nástroje? Toto mali byť použité v konkrétnom trestnom, civilnom, akomkoľvek konaní? To nie je naša parketa, našou povinnosťou a je to povinnosť, nie je to právo, našou povinnosťou je zásady sudcovskej etiky, ktoré sme prijali v zmysle ústavného zmocnenia, aby sme ich vykladali, vykladáme ich my a potom ich vykladá disciplinárny senát v konkrétnej nejakej veci, ale my ich vykladáme už na úrovni etiky.

Ako som už uviedla, nie každý etika je o tom, ako byť, byť, v podstate mať, istým spôsobom kladieme si vyššie nároky, ako, ako sú kladené zo zákona, ale zároveň porušenie etických pravidiel nemusí byť disciplínou disciplinovateľné. Ako som už uviedla, neviem si predstaviť, že, že na otázku sudcov Maroša Feketeho, Adama Hradského, žiadosť o zaoberanie sa etickou dilemou sudcu a novinár ohľadom zodpovedania otázok sudcovskej etiky vo vzťahu k médiám a novinárom. Na otázky, čo má sudca robiť, že by sme odpovedali, že nič, to si

naozaj neviem predstaviť, že by sme napísali, že nič. Jedná sa o súkromie sudcu a je to absolútne v poriadku, ak ste si všimli vymedzenia tých otázok v bode 9, ako keby sa konkrétni sudcovia chceli vlastne zaoberať aj inými kategóriami, ako pokúsili sa to vlastne nejak vymedziť cez verejne činnú osobu alebo verejne známu a osobu.

Ale my sme sa držali akože striktné merita, nešli sme absolútne nad rámec, nešli sme tam. Čo sa, o čom tá dilema mala byť? A tá dilema je sudca a novinár, čiže sme sa venovali vzťahu sudca a novinár, tak ako Súdna rada už zaujala stanovisko o tom, kedy je potenciálne rizikový vzťah sudca, advokát, kedy je to v poriadku a kedy to nie je v poriadku alebo ja neviem, sudca vo vzťahu, neviem k niečomu inému, k inému povolaniu, tak takisto je tu aj sudca, novinár alebo.

Rečník 9

Požiar.

Rečník 1

Čo sa týka práva na súkromný život, že sa nespochybňuje, ak si všimnete, tak vlastne v tom čl. 2 východiská sú okrem zásad sudcovskej etiky aj uznesenia Súdnej rady z roku 2018, kde sa nespochybňuje právo sudcu na súkromný život. Môžeme to zadupľovať, ale v podstate tá vnú vnútorná štruktúra aj koncepcia bola stanovená tak, že v čl. 2 vždy vidíte to, čo už sa prijalo, či už na vnútroštátnej alebo medzinárodnej úrovni a v čl. 3 je, že ako sme tieto závery aplikovali na našu vec? Pokojne to môžeme zadupľovať aj do čl. 3, že prvá veta bude, že zopakujeme vlastne to, čo Súdna rada v roku 2018 povedala, že sa nespochybňuje právo sudcu na súkromný život a bude vlastne sa ďalej, bude pokračovať tými obmedzeniami, ktoré, z toho, ktoré vyplývajú alebo ktoré by mal sudca na seba dobrovoľne, tam treba podotknúť toto, čo je aj vlastne uvedené v tom prvom odseku čl. 3 tu má ísť dobrovoľnosť a nejaké prirodzených Chtíč alebo prirodzené pnutie sudcu samého seba testovať ohľadom toho, či je niečo vhodné, nevhodné a malo by to byť prirodzenou súčasťou jeho morálneho nastavenia a integrity sudcu, čiže ten sudca by mal mať sám cit pre to, či je toto vhodné, či to nie je vhodné, čo by som mal, čiže mal by sám seba testovať a sám seba regulovať.

Ja som veľmi snažila pochopiť tú analógiu so sudcom Trubanom, ale ja som ju nenašla, lebo že tu hrozí riziko v súvislosti s tým, že teda sa zopakuje ako keby kauza sudcu Trubana, toto som, toto som nenašla. Pokiaľ sa rozprávame o analógii, kde deň bol vylúčený, tak ako som uviedla, sudca, predseda senátu, lebo priateľský vzťah teda s politikom ako verejne činnou osobou, k tomu som sa už vyjadrila a vo vzťahu k tomu, že či tam má byť nejaká analógia vo vzťahu, že sudca Truban sa nevyhlásil, pretože mal nejakého, mal poznať, niekto mu to dával za vinu, že sa vylúčil, nevyhlásil, ja tam tú analógiu nevidím, neviem toto prosím navrhnúť.

No áno. Naopak, v prípade sudcu Trubana to bola predsa zásah do jeho súkromia a jeho dcéry, ktorá bola do tohto celého zavlečená absolútne škandalóznym nezákonným spôsobom, ktorá bola sama lustrovaná. A tu by som si napr. vedela predstaviť, že keby jeho dcéra bola novinárka a písala by o súdení svojho otca alebo o súdení kolegov svojho otca, vtedy by som to tak nejak, ale ja tu naozaj tú analógiu nevidím a posledná vec je taká, že v prípade tých novinárov je tu dosť podstatná vec, teda hovorí sa, že žijeme v tzv. mediokracii, že je to

štvrtá moc v štáte, že jednoducho médiá naozaj, a to je teda nespochybniteľné, formujú verejnú mienku a máme možnosť vidieť nepriateľské štvavé články v jednotlivých denníkoch voči konkrétnym osobám alebo členom Súdnej rady jednoducho nie sú, nedajú sa prehliadnuť, t zn.

Pokiaľ tak ako tu my píšeme, že novinár vnáša do toho tú emocionalitu a dá sa tam vytvoriť, či už pozitívny alebo negatívny obraz toho novinára, či už k sudcovi kauze alebo k tomu, ako to má dopadnúť, tak je to jav, ktorý je samozrejme nie celkom žiaduci, pretože môže potencionálne ovplyvniť aj vnímanie verejnosti o tom, ako funguje súdnictvo a konkrétny súd. Čiže ja by som len toto chcela v podstate zopakovať a s tým, že samozrejme to, čo tu odznelo vo vzťahu k tomu, že tam tom poslednom odseku sme zmenili, je potrebné na, je vhodné a nasledovne tá veta začína, že túto povinnosť, ako som uviedla, čiže toto samozrejme zmeníme, aby to bolo nejakým spôsobom nadväzovalo na tú vhodnosť, lebo sú to naozaj odporúčania a keď si vezmete aj odsek predtým, je napísané, mal by sudca, mal by, je vhodné, v rámci opatrnosti je vhodné.

Čiže v podstate stále sme v hladine odporúčaní, pretože na toto sa nás sudcovia pýtali a našou povinnosťou je im nejakú povinnú teda odpoveď poskytnúť. Čiže toto by som opravila a ak je teda nejakým spôsobom ešte žiaduce, že by sme zadupľovali z toho čl. 2, že uznesenie Súdnej rady číslo 10 2 z roku 2018, že sa nespochybňuje právo sudcu na súkromný život, môžeme to zrecyklovať, že sa stále k tomu ako hlásime, ale my sme to uznesenie Súdnej rady v podstate nezrušili, že by, že by nejakým spôsobom nemalo platiť, ale samozrejme, môže to ísť ako prvá veta v čl. 3. Odpoveď na etickú dilemu, aby tam nejakým spôsobom toto bolo dané na pravú mieru, ale vo vzťahu k tomu, čo hovoril Peter Bebej, že, že či to má byť ako keby tá sebaregulácia alebo nejaké tá, to odporúčanie správania sa len vo vzťahu k tomu, keď novinár informuje o sudcovi alebo o súde, tak ja by som na tomto zotrvala aj po debate vlastne s členmi stále etickej komisie, je to agenda súdu, na ktorom sudca pôsobí a môže byť ten novinár ovplyvnený tým, že informuje o kolegoch toho svojho partnera alebo partnerky.

Čiže je, sme stále ako v podstate na tom istom, na tom istom ihrisku a na tom, na tom istom poli informovania. Čiže ak by bola daná nejaká.

Rečník 10

Sa vyjadrím, keď skončí rozprava, ten proces.

Rečník 1

Čiže hej? Čiže z tohto pohľadu to už nechám teda na procesné postupy, ale z tohto pohľadu my sme sa naozaj snažili, a preto to aj tak dlho trvalo, dať odpoveď, ktorá, ktorá bude univerzálnym vodítkom, ale kde sa zároveň dá dôraz na to, že byť novinárom je naozaj teda takto? Mať priateľa novinára je, kladie na sudcu. Osobitne nejaké požiadavky vo vzťahu k plneniu nejakých tých etických povinností. Čiže len o toto nám išlo a dali sme to vo forme, tak, ako som uviedla, vhodnosti mal'by a t d'. čiže určite na základe tohto stanoviska by nemalo teraz dôjsť akože k zrušeniu nejakých trestných rozsudkov alebo proste nejakým toto, toto je výklad zásad sudcovskej etiky, toto nehovorí nič vo vzťahu ku konkrétnym trestným konaniam.

Rečník 10

Ďakujem, faktická poznámka, ja potom Peter Šramko. Pokiaľ ide o to prifodobeniek kauze Truban, tak ja si dovoľm poukázať práve na ten rozdiel, aký tu máme v kauze Truban. Išlo o to, že v spise existovala nejaká skutočnosť, po ktorej vedel prokurátor, ktorý ten spis predkladal, o ktorej vedel obhajca, ktorý ten spis študoval a ani 1 z nich nenamietol sudcu Trubana ako nestranného a nezaujatého? Ani sťažnostný súd, teda Najvyšší súd, ktorý tiež poznal ten spis, keď rozhodoval, nepovedal, že bolo tu porušené ústavné právo obžalovaného, resp. obvineného na zákonného sudcu, kdežto my tu smerujeme týmto návodom, ktorým odpovedáme na otázky sudcov práve k tomu, že ak chceme, aby sa každý 1 sudca javil ako nestranný a nezaujatý, musia tie strany mať šancu, aby o tom vedeli, lebo ak o tom nevedia, takto nemôžu ignorovať, lebo ja to môžem ignorovať ako strana, hoci o tom viem, ale keď o tom neviem, tak mi neni ani daná šanca to ignorovať a povedať si, že ja tomu sudcovi dôverujem, nikoho namietat' nebudem alebo nič s tým robiť nebudem alebo viem o tom a budem na to nejakými krokmi reagovať. To je ten rozdiel. Takže ja tam rovnako nevidím žiadnu paralelu medzi, medzi kauzou Truban a vypracovaním návrhu tejto etickej dilemy, pokiaľ ide o ten návrh Tomáša Lalika, že by to malo byť, ja si tiež myslím, lebo keď si zoberieme ten bod 3 alebo ten čl. 3, dá sa to pripodobniť právnym vetám, napr. stanoviska. A keď raz sa bude citovať, keď raz sa bude poukazovať, tak nepôjde to celé, ale, ale ten, taký ten skrátene odkaz na našu etickú dilemu je väčšinou ten náš názor a ten náš názor je v tom čl. 3. Takže ja by som tam zas sústredila sa to, čo povedal Tomáš Zlálík, že len pripomenúť, že právo na súkromie máme, ale teda je limitované bohužiaľ, tým, v akej sme pozícii a potom, keď povie Peťo Šamko, tak ja poviem, ako to bude procesne podľa rokovacieho poriadku, takže faktická, Peter Šamko.

Rečník 2

Ja ešte okrem toho, čo hovorila daná k tomu, že čo by sa mohlo zmeniť, teda dám na úvahu to, tá predposledná veta, ktorá tam končí s tým ideálne, ak by toto zverejnenie bolo súčasťou článku novinára, že to, aby, že to možno by mohlo vhodné nejakým spôsobom vyhodit' a že by po tom slove je len profesionálny, že by bola bodka a dali by sme teda tým najavo, že toto nás, toto už nás presahuje trochu ten článok novinára, že či tam on niečo uvedie, neuvedie a že to teda ten bezodkladu, asi to nemá ako ani ten, ten sudca zabezpečiť. Ďakujem.

Rečník 10

Ďakujem. Takže do rozpravy už nikto nie je prihlásený, dovoľm si to z procesného postupu zhrnúť nasledovne, ak som správne pochopila, tak pripomienky Petra Šamka a Tomáša Lalika je etická komisia spôsobilá zapracovať do svojho návrhu a návrh Petra Bebeja nie. Takže ja by som dala fakt, ale 10 minútovú prestávku, keby ste vedeli vynechať, doplniť v, v tom, o čom ideme hlasovať, to, čo ste spôsobili, akceptovať a potom v zmysle rokovacieho poriadku, dostaneme sa k tomuto nasledovne, že najskôr budeme hlasovať potom o návrhu Petra Bebeja vypustiť tú časť vety, ak to prejde, tak budeme hlasovať o návrhu etickej komisie bez tej časti vety, ak neodhlasujeme vypustenie toho, čo žiada Peter Bebej, tak budeme hlasovať o tom, čo predložila etická komisia tak, ako to predložila. Dobré, takže máme 10 minút 14, 10. Pokračujeme, áno, počujeme.

V prerušenom zasadnutí Súdnej rady Slovenskej republiky rozprava nebola ukončená, takže

ešte stále je možnosť, ak by mal niekto záujem prihlásiť sa do rozpravy tam v sieti. To, čo sme boli, čiže to je, áno, ja teraz dám, už, budeme už o tom návrhu, čiže do rozpravy sa už nikto neprihlásil, ukončujem rozpravu. Teraz sme v situácii, keď Peter Bebej navrhol zmeniť posledný odsek navrhovaného stanoviska stále etickej komisie, takže podľa rokovacieho poriadku ja prečítam ten návrh Petra Bebeja, ako by mal vyzeráť ten posledný odsek a budeme hlasovať o tom, či sme za, aby tento posledný odsek vyzeral tak, ako navrhuje člen Súdnej rady Peter Bebej? Áno, čítam posledný odsek. Pokiaľ jestvuje blízky vzťah sudcu a novinára a predmetom novinárskej činnosti je rozhodovacia činnosť takéhoto sudcu alebo zverejnenie iných informácií týkajúceho sa týkajúcich sa tohto sudcu. Pre dôveru verejnosti v súdnu moc je vhodná požiadavka sudcu voči novinárovi, aby sa vo svojej novinárskej činnosti zdržal zverejňovania informácií o osobe sudcu a jeho rozhodovacej činnosti, čiže tak, ako navrhoval, je tam vypustené to, tento súd, táto agenda a pod. dobre, hlasujme, prosím, teraz hlasujme, prosím.

Hlasovalo všetkých 17 prítomných členov Súdnej rady, za bolo 5, proti bolo 7, zdržalo sa 5. Uznesenie nebolo prijaté, takže posledný odsek nezmenili sme na základe návrhu Petra Bebeja a teraz poprosím Danu Jelinkovú, aby nám uviedla, čo sa v tom pôvodnom návrhu zmenilo s poukazom na tú diskusiu, ktorá tu prebehla. Nemusíme čítať všetko, máme to všetci, len zas sústrediť sa na to, čo je tam zmenené, keď.

Rečník 1

Si otvoríte stranu 3, čl. 3. Prvá veta bola vsunutá. Sudca má rovnako ako každý občan, právo na súkromný život a pokračujú ďalej, že sudca je pod neustálym dohľadom verejnosti, čiže v podstate sa zadupľovalo to, čo už raz Súdna rada prijala.

Potom ďakujem za upozornenie túto kolegu Tomáša Lalíka, že aby sme zjednotili vlastne odkazy na judikatúru SLP, lebo niekde tam bolo, že Sťažovateľ verzus a v angličtine názov štátu, niekde v češtine, v slovenčine, čiže to boli len drobné veci, ktoré ako zjavné nejaké proste nieže nesprávnosti, ale sme to zosúlادili. Čiže namiesto krovša je kroša je Chorvátsko uvedené vlastne v judikatúre ESLP, čiže to je ako v podstate len taký detail a posledný odsek bude znieť strana naše strana 6, posledný odsek bude znieť nasledovne. Ak dám vedieť, ale ešte poviem, že preto som nezahlasovala za Peťov Bebejov návrh, pretože Peťo tam navrhol preniesť tú zodpovednosť na novinára, t zn. že požiadavka, tak, ako to bolo čítané, že požiadavka je, aby to novinár urobil, t zn. že náš vlastne znenie toho odseku.

Rečník 10

No nediskutujte už teraz.

Rečník 1

Jasné, čiže posledný odsek znie takto. Pokiaľ jestvuje blízky vzťah sudcu a novinára a predmetom novinárskej činnosti je rozhodovacia činnosť takéhoto sudcu alebo zverejnenie iných informácií týkajúcich sa tohto sudcu alebo agendy súdu, na ktorom pôsobí. Pre dôveru verejnosti v súdnu moc je vhodné, aby sudca bez odkladu zabezpečil zverejnenie informácie o tom, že vzťah novinára a sudcu nie je len profesionálny, to môže sudca splniť aj prostredníctvom hovorcu súdu, v rámci opatrnosti je vhodné o charakte re vzťahu s novinárom informovať aj predsedu súdu, na ktorom sudca pôsobí.

Rečník 10

Čiže to je tá zmena, ktorá vzišla z tej rozpravy, dobre, chce niekto, aby to bolo celé anblock prečítané, ten návrh komisie? Dobre? Takže teraz predkladám návrh uznesenia. Súdna rada Slovenskej republiky po prerokovaní stanoviska k etickej dileme vzťahu sudcu a novinár schvaľuje stanovisko k etickej dileme vzťahu sudcu a novinára, ktoré tvorí prílohu tohto uznesenia. Hlasujme, prosím. Teraz hlasovalo všetkých 17 prítomných členov Súdnej rady Slovenskej republiky, za hlasovalo 15, proti bol 1, zdržal sa 1. Uznesenie bolo prijaté.